RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.042 van 19 november 1998
in de zaak A. 78.686/VII-16.720.

In zake : 1. Carlos ANCKAERT,
2. Bernard MEYFROODT,
3. Noël HUYGHE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomende partij :

de stad RONSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Carlos ANCKAERT, Bernard MEYFROODT en Noël HUYGHE op 22 mei 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 7 maart 1998 waarbij aan de stad Ronse een vergunning wordt verleend om de stedelijke werkplaatsen en containerpark gelegen te 9600 Ronse, Maghermanlaan, verder te exploiteren en uit te breiden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van de eerste en tweede verzoeker, die verschijnen in persoon, van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat E. VAN ACKER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 22 juni 1998 de stad RONSE, aan wie de vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij exploiteert in Ronse werkplaatsen en een containerpark, in het blok gevormd door de Maghermanlaan, Puissantstraat, Engelsenlaan en De Merodelaan. "Werkplaatsen" staat hier voor een aantal activiteiten van de stedelijke technische diensten, ondergebracht in voormalige fabrieksgebouwen. Het gaat meer bepaald om ateliers voor schrijnwerk, metaal-bewerking en voertuigenonderhoud, om de opslag van strooizout, verf voor wegmarkering en dergelijke, en stalling van een 30-tal voertuigen.

Op 17 april 1981 verleende de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor de werk-plaatsen, voor een termijn van vijftien jaar.

Op 20 juni 1986 verleende de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor het container-park, voor een termijn van vijftien jaar, die in beroep werd teruggebracht tot tien jaar.

2.2. De inrichting is gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Binnen een straal van 100 m rond de perceelsgrenzen staan een 60-tal woningen.

Binnen het blok dat wordt gevormd door de vier genoemde straten, liggen zeven aaneengesloten percelen, die sinds een tiental jaar braak liggen. Als gevolg daarvan is op die gronden spontane begroeiing opgeschoten. De partijen zijn verdeeld over hoe dit terrein van 87 m op 54 moet worden benoemd en beschouwd. Verzoekers betitelen het als "groenzone", en zelfs als

"bos", volgens de verwerende partij en de tussenkomende partij gaat het louter om "braakliggend terrein".

2.3. In maart 1997, dus na het verstrijken van beide exploitatievergunningen, vraagt de tussenkomende partij een milieuvergunning voor het verder exploiteren van de werkplaatsen (en regularisatie van een aantal nooit eerder vergunde onderdelen) en voor het verder exploiteren en uitbreiden van het containerpark. Het gaat om een uitbreiding van 1.500 m² en tien inzamelpunten naar 6.300 m² en dertig inzamelpunten.

De uitbreiding zou voornamelijk gebeuren op het braakliggend begroeid terrein waarvan sub 2.2. sprake.

2.4. Tijdens het openbaar onderzoek worden vijf bezwaarschriften ingediend, ondertekend door in totaal enkele tientallen omwonenden. Er worden vooral bezwaren opgeworpen tegen het containerpark.

2.5. Volgende adviezen worden verleend :

- een gunstig advies door het college van burgemeester en schepenen;
- de afdeling Ruimtelijke Ordening adviseert aanvankelijk gunstig, maar na weigering van de bouwvergunning voor de uitbreiding van het containterpark wordt op de zitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie ongunstig geadviseerd;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gedeeltelijk ongunstig, met name voor de ondergrondse opslag van diesel en benzine (werkplaatsen) en voor de inzameling van TL-lampen en batterijen en het hakselen van houtafval (containerpark);
- OVAM adviseert het containerpark te vergunnen voor twee jaar met het oog op herlocalisatie;

- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig (voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de riolering);
- de Provinciale Milieudeskundige adviseert gedeeltelijk ongunstig, met name voor de ondergrondse opslag van diesel en benzine en de bijhorende verdeelinstallaties (werkplaatsen) en voor de inzameling van TL-lampen en batterijen en het hakselen van houtafval (containerpark), en stelt voor de rest een reeks bijzondere milieuvoorwaarden voor;
- de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert ongunstig voor de brandstoftanks en de bijhorende verdeelinstallaties, gunstig voor een vergunning op proef voor twee jaar voor het hakselen van houtafval, en gunstig voor de rest (voor twintig jaar), mits het opleggen van de door provinciale milieudeskundige voorgestelde bijzondere milieuvoorwaarden.

2.6. Op 28 augustus 1997 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning die overeenstemt met wat door de Provinciale Milieuvergunningscommissie werd geadviseerd.

2.7. Een "Buurtcomité ter bescherming en bevordering van de woonomgeving" tekent beroep aan tegen de verleende vergunning.

Er worden volgende adviezen verleend :

- de Vlaamse Milieumaatschappij verwijst naar haar advies uit de procedure eerste aanleg en adviseert dus gunstig;
- OVAM is van oordeel dat de door de bestendige deputatie opgelegde voorwaarden voldoende tegemoetkomen aan haar bezwaren in eerste aanleg, en adviseert daarom ditmaal gunstig;
- de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen adviseert gunstig;

- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig, met uitzondering evenwel van de hakselaar;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert zoals de afdeling Milieuvergunningen.

2.8. Op 7 maart 1998 wordt de bestreden beslissing genomen : met uitzondering van de hakselaar wordt de vergunning bevestigd zoals ze werd verleend door de bestendige deputatie;

3. Overwegende dat de tussenkomende partij oppert dat moet worden nagegaan of de verzoekers geen betekening hebben ontvangen van de bestreden beslissing, reeds voor deze werd bekendgemaakt door aanplakking; dat evenwel niets er op wijst dat dit het geval is; dat bovendien volgens artikel 52, 4°, b), van Vlarem I het de burgemeester is die moest instaan voor de bekendmaking; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoekers als eerste middel de schending aanvoeren van

> "art. 1 en 2 van het Decreet Ruimtelijke Ordening (...) van 22 oktober 1996 en van het Gewestplan Oudenaarde (K.B. 24 februari 1977). Schending van art. 5 en 6 van het K.B. 28 december 1972. Schending van art. 21 par. 1 en 2 en art. 29, 2° van het Vlarem-I. Machtsoverschrijding.
> Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

> Schending van art. 2 en 3 van de Motiveringswet van 29 juli 1991 en art. 52, 3° van het Vlarem-I";

dat zij in dat middel onder meer aanvoeren dat de motivering inzake "de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving kennelijk niet adequaat is en onjuist is"; dat verzoekers desbetreffend onder meer doen gelden dat "wat de verkeersdruk betreft (...) het probleem louter qua parkeer- en doorrijmogelijkheden (wordt) beoordeeld (blz. 6 van het besluit), en in geen enkele mate kwantitatief (aantal auto's : hoe meer auto's, hoe meer hinder voor de omwonenden zelfs bij vlot verkeer)";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij, wat die grief betreft, verwijst naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen van AMINAL van 17 december 1997 waarin onder meer wordt gesteld :

> "Overwegende dat door de uitbreiding van het containerpark het bedrijfsterrein vergroot wordt waardoor er meer auto's op het bedrijfsterrein zullen kunnen staan, de auto's verplicht worden om een bepaald parcours af te leggen (eenrichtingsverkeer) en er een aparte in- en uitgang zal zijn; dat de nieuwe containers gedeeltelijk ingegraven zullen worden waardoor men zijn afval gemakkelijker in de container kan leggen, terwijl men nu steeds op een ladder moet kruipen om aan de bovenzijde van de container te kunnen; dat hierdoor het lossen en laden vlotter zal verlopen";

dat eveneens wordt verwezen naar het advies van OVAM van 13 december 1997 waarin wordt geoordeeld dat de herinrichting van het containerpark op zich zal leiden tot een vermindering van de verkeershinder voor de omgeving, alsook naar de desbetreffende motivering opgenomen in het bestreden besluit; dat als verweer bij dat middel ook nog wordt aangevoerd dat zoals uit het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de AROHM blijkt en als motivering in het bestreden besluit werd overgenomen, "een gemeentelijk containerpark ten dienste van de bevolking staat en onmiddellijk afgestemd (is) op en in relatie tot het wonen; dat het dus niet onlogisch

of onredelijk lijkt deze functie in een woongebied onder te brengen";

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij, wat die grief betreft, betoogt dat het verkeersparcours verkeerslast verhindert;

4.4. Overwegende dat bezwaarlijk kan worden betwist dat een containerpark van meer dan 6.000 m² waar de inwoners bepaalde afvalstoffen op een gecentraliseerd inzamelpunt dienen af te leveren onvermijdelijk een belangrijke verkeersstroom naar dat containerpark op gang brengt; dat overigens in de bestreden beslissing zelf wordt gesteld "dat op de piekmomenten er zich een fileprobleem voordoet in de Puissantstraat tot in de Maghermanlaan (...) en de Engelsenlaan (...)" en "dat deze verkeersdrukte hinderlijk is voor de omwonenden"; dat daartegenover in het bestreden besluit wordt overwogen :

> "dat door de uitbreiding van het containerpark het bedrijfsterrein vergroot wordt waardoor er meer auto's op het bedrijfsterrein zullen kunnen staan, de auto's verplicht worden om een bepaald parcours af te leggen (eenrichtingsverkeer) en er een aparte in- en uitgang zal zijn; dat de nieuwe containers gedeeltelijk ingegraven zullen worden waardoor men zijn afval gemakkelijker in de container kan leggen terwijl men nu steeds op een ladder moet kruipen om aan de bovenzijde van de container te kunnen; dat hierdoor het lossen en laden vlotter zal verlopen";

dat die overweging evenwel niet tot uiting brengt waarom een inrichting die zoveel verkeer en de daarmee gepaard gaande hinder uitlokt thuishoort in woongebied en in de concrete omgeving in het bijzonder; dat het motief dat het containerpark "ten dienste van de bevolking staat en onmiddellijk afgestemd (is) op en in relatie tot het wonen" desbetreffend niet pertinent lijkt, daar het al dan niet storend karakter van het containerpark volledig buiten beschouwing wordt gelaten; dat het door de

verwerende en de tussenkomende partij gehanteerd uitgangspunt dat de verkeershinder minder groot zal zijn dan ten opzichte van de bestaande situatie voorbijgaat aan het gegeven dat het te dezen niet gaat om een wijziging van een lopende vergunning maar om een vraag tot hernieuwing en een aanzienlijke uitbreiding van een vergunning die overigens op het ogenblik van de aanvraag reeds sedert geruime tijd verlopen was; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

4.5. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat uit de neergelegde stukken blijkt dat tweede verzoeker terecht stelt dat zijn woning en tuin gelegen zijn vlak achter de uitbreiding van het containerpark waar onder meer glasafval, metaalafval, bouw- en sloopafval in containers wordt gestort; dat volgens de neergelegde plannen alle wagens een intern circuit zullen dienen te volgen langsheen de achter de tuin van tweede verzoeker opgestelde containers; dat daarenboven wanneer de volgens de verwerende en de tussenkomende partij logisch bevonden wegroute zal worden gevolgd, minstens een deel van het toekomend en vertrekkend verkeer langsheen de woning van tweede verzoeker zal rijden; dat deze dan ook op goede gronden betoogt dat door de vergunde exploitatie, die onder meer lawaaihinder en verkeersdrukte zal teweegbrengen, zijn woonklimaat ernstig zal worden verstoord; dat gezien het onder meer de uitbreiding van het containerpark is dat voor tweede verzoeker een ernstig nadeel teweegbrengt, de verwerende en de tussenkomende partij ten onrechte voorhouden dat de hinder voortvloeiend uit de bestreden vergunning minder erg zal zijn dan de hinder veroorzaakt door de vroegere exploitatie van het kleinere containerpark dat op een vrij ruime afstand van de woning en de tuin van tweede verzoeker is gelegen; dat bovendien de verwerende

en de tussenkomende partij eraan voorbijgaan dat het te dezen gaat om een nieuwe vergunning;

4.6. Overwegende dat voor wat tweede verzoeker betreft, in elk geval is voldaan aan de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de vaststelling dat wat die verzoeker betreft, aan beide in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde cumulatieve voorwaarden is voldaan, volstaat om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad RONSE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 7 maart 1998 waarbij aan de stad Ronse een vergunning wordt verleend om de stedelijke werkplaatsen en containerpark gelegen te 9600 Ronse, Maghermanlaan, verder te exploiteren en uit te breiden.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

<u>Artikel 4</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**